

Trudny Dzieciak

Peja

Nie cieszą mnie już zaszrane promienie słońca
Od czasu gdy śmierć zabrała mego ojca
Matka też umarła jeszcze wcześniej niż on
Całe moje życie to jebane wielki dno
Teraz jestem sam
Na takie życie sram
Nie czas na gówna
Nie pierdol że coś kumasz
Nie oszczędzam zdrowia
Nie unikam nałogów
Przez następne przekrety
Przystwarzam sobie wrogów
Życie ha ha to pieprzony banal
Całą moją kasę szybko przepierdalam w kanał
Całonocne libacje kupa alkoholi
W taki właśnie sposób wykańczam się powoli
Bo kpie sobie z życia
I śmieje się ze śmierci
Dalsza egzystencja naprawdę już mnie męczy

Wasze życie niepodobne do mojego
Ja opowiem wam o swoim nie pytajcie dlaczego

Trudny dzieciak
Pierdolony zwyrodnieniec
Na wszystkich się odgrywam
Musicie o tym wiedzieć
Nie jest mi łatwo
I nigdy mi nie było
Nie miałem sielanki
Nie raz się ze złości wyło
Lecz nigdy nie uciekłem od zaszranych problemów
Było ich dużo pozbyłem się wielu
Moje życie to stek nieporozumień
Dużo pomyłek nieudanych posunięć
Niedomówienia łzy znaki zapytania
Kłótnie w rodzinie konflikty od rana
Szkoła mnie nie chciała nie tolerowała
A moja dziewczyna ta dziwka się puszczała
Wszystko mnie obciąża nie daje zapomnieć
Nie pomaga tu alkohol nie umie wymazać wspomnień

Żal i smutek starczyłby dla bardzo wielu
Nie ściemniam nie przesadzam pierdolony przyjacielu
Ludzkie słabości to nie temat na piosenkę
Na takie gówno mógłbym ściemniać panienkę
Samobójstwo melancholia stan emocjonalny
Żyję na krawędzi ten ciężar jest ogromny
Modłę się nieraz do Tego na górze
By we wzburzeniu nie wyskoczyć
Z okna na podwórze
Może w innym wymiarze
Życie pokaże
Teraz zasuwam dalej tak jak umysł mi każe

Wasze życie niepodobne do mojego

Ja opowiem wam o swoim nie pytajcie dlaczego x2

Samotność rozterki nieopisana pustka
Zbyt długo już doskwiera znów otwieram usta
Jestem sam w tym bardzo dużym domu
Wsłuchuję się w tą ciszę i nie mówię nikomu
Że może mi źle że coś się ze mną dzieje
Zresztą od dawna nie mogę się porozumieć z przyjacielem
Muzyka jest jak pancierz czyni mnie twardym
Nie daję nic zapomnieć jestem bardzo uparty
Nikt mnie dobrze nie zna chyba tylko ja sam
Nie będę się rozczulał ja i tak na to sram
Nie mam zamiaru żalić się ulepszać świata
Chcę tylko miłości mej kobiety i brata
Rodzina harmonia podstawowe więzy
Bardzo dawno to straciłem
Myślę o tym bez przerwy
Drzwi się otwierają ja nie chcę uciekać
Nie będę się bronił prosił nie chcę też czekać
Na to co wkrótce w moim życiu się wydarzy
Do końca tego nie wiem czy się odważę
Żyć w tak młodym wieku jest tak samo jak umierać
Sam nie wiem co wybrać może jeszcze poczekać

Wasze życie niepodobne do mojego

Ja opowiem wam o swoim nie pytajcie dlaczego x2